

la femei nu se mai duce

Dorin Popa

cu viclenie, l-am pîndit în ultima vreme
de cîteva luni e muncit, apucat,
zdrențuit de ceva nevăzut
la mîncare nu ia seama
cana cu vin a vărsat-o
de mai multe ori
cu țigara se împacă mai bine
dar nici țigara nu pare să aibă
vreun gust
uneori își zărește ficatul înălțîndu-se
la cer
alteori fierea pare a-i fi
în dreptul Soarelui,
la femei nu se mai duce,
parcă, într-un fel, le ocolește,
ba chiar fuge de femei cu teamă
și rușine
se îndreaptă uneori spre casa iubitei
dar, de fapt, rătăcește pe coclauri aiurea
și, dacă-l privesc mai atent,
parcă se ascunde
de toate care sînt
ale lumii acesteia
ocolește orice ar putea să-l rețină
și o spaimă adîncă pare a se ridica
dintre umerii săi,
iar în nopțile de decembrie
îl îneacă plînsul,
îl sfîșie remușcarea
că a zăbovit aiurea ades
departe de odaia sa
tot mai neliniștit,
trecînd prin toate de-a bușilea,
tremurînd,
străin și stingher,
cu scîrbă și cu plăcere,
ia o coală de hîrtie
furată parcă
și notează cu litere deslîinate,
tremurînde:
"cu viclenie, l-am pîndit în
ultima vreme
de cîteva luni e muncit,

apucat,
zdrențuit de ceva nevăzut
la mîncare nu ia seama
cana cu vin a vărsat-o
de mai multe ori..."